

Arrest

nr. 138 244 van 11 februari 2015
in de zaak RvV X II

In zake: X
X - X,
Beiden in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige
kinderen X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel
en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 3 november 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 23 september 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DEPONTHIERE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 16 augustus 2014, werd op 23 september 2014 ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 17.09.2014, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor BR. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 22.09.2014 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat "uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijk medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Reden(en) :

Gezien de asielprocedure van betrokkenen nog lopende is of er nog geen bijlage 13qq afgeleverd werd na het afsluiten van de asielprocedure, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkenen werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan:

“Schending van de beginselen van behoorlijk en goed bestuur o.a. zorgvuldigheidsbeginsel, materiële motiveringsplicht, schending van artikel 9ter Vreemdelingenwet en schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van artikel 3 van het EVRM. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier én op alle daarin vervatte dienstige stukken. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt alsmede in dat de verwerende partij een beslissing neemt omtrent de aanvraag tot machtiging tot verblijf die wordt ingesteld. Artikel 9ter, §1 Vreemdelingenwet luidt als volgt: (...). De aanvraag tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter Vreemdelingenwet wordt overeenkomstig artikel 9ter §1 Vreemdelingenwet aangevraagd bij de minister of zijn gemachtigde. Dit wil derhalve doen ook zeggen dat deze laatste, de minister of diens gemachtigde, de Staatssecretaris een beslissing neemt omtrent en houdt hierbij rekening met het advies dat door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde hem bezorgd wordt overeenkomstig artikel 9ter § 5 Vreemdelingenwet. In casu werd dit advies geleverd door de arts-attaché, Dr. B op 22 september 2014 aan mevrouw KVT, Dienst Humanitaire regularisaties, Medische Sectie. De ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangeduid door de minister of diens gemachtigde mag enkel overeenkomstig artikel 9ter § 5 Vreemdelingenwet advies verlenen aan de minister of diens gemachtigde omtrent het vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Artikel 1,2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen luidt als volgt:

(...). Voormeld artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 vermeld zeer duidelijk dat bestuurshandelingen van de besturen uitdrukkelijk dienen gemotiveerd te worden. Het weze duidelijk dat verzoekers in casu geen uitdrukkelijke motivering mochten ontvangen betreffende enige beslissing die zou genomen zijn omtrent hun aanvraag tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter Vreemdelingenwet. Het gaat over een puur formele weigering zonder rekening te houden met concrete toestand van de medische zorg in Tsjetsjenië. De beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische behandeling in Tsjetsjenië wat zo zware aandoeningen betreft zijn bijgevolg in tegenstelling van standpunt van de arts-attaché van de tegenpartij is ten eerste onder twijfel. Het gaat in casu over theoretische beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorg. Het gaat over straatarme vrouw die enkel kosteloze medische behandeling kan krijgen. Deze is echter enkel maar theoretisch gegarandeerd aan alle Russische staatsburgers. In de praktijk is er echter enkel dure behandeling beschikbaar en enkel maar in grote Russische steden (dus niet in Tsjetsjenië). De arts-attaché van de tegenpartij citeert verschillende bronnen om te tonen dat de medische behandeling in het land van herkomst zonder rekening houden met het feit dat Tsjetsjenië bijzonder achterstallig gebied is. Het gaat tevens over politiek geïnspireerde bronnen speciaal gecreëerd door Nederlandse autoriteiten (zoals bv. Medicoi) die geen verschil maken tussen Tsjetsjenië en grote Russische steden. De informatie over toegankelijkheid van medische zorg is tevens gebaseerd op "officiële" Russische bronnen zonder rekening te houden met de reële situatie in Tsjetsjenië. Deze info is zeer vaak niet in overeenstemming met realiteit. De Russische staat "garandeert" kosteloze medische zorg voor iedereen, maar rekening houdend met het feit dat 1/3 van Russische ziekenhuizen hebben geen warm water! Almede is er voor verzoekster BR geen enkel sociaal vangnet in hun land van herkomst. Zij hebben geen familieleden meer in hun land van herkomst waarop zij effectief kunnen terugvallen. Gelet het hiervoor vermelde zou het terugsturen van verzoekers naar hun land van herkomst, een schending uitmaken van artikel 3 van het Europees Verdrag van de rechten van de mens, m.n. schending van verbod van foltering. De medische toestand van verzoekster laat bovendien de terugkeer niet toe. Zie het administratief dossier en een nieuw (stuk 3 van de inventaris). Verzoekster is derhalve getraumatiseerd wegens haar zwaar verleden in Tsjetsjenië. Haar perceptie van de situatie en haar gedrag is absoluut niet adequaat. Verzoekster BR is praktisch blind na een operatie in Frankrijk (zie administratief dossier). Verzoekers hebben tevens politieke problemen in het land van herkomst. Met het hiervoor vermelde heeft de verwerende partij geen rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Het advies van de arts-attaché dd. 22 september 2014 (zie administratief dossier) en de bestreden beslissing dd. 23 september 2014 vermelden dat de ziekte kennelijk geen serieus risico inhoudt voor verzoekster, dat niet bewezen is dat de terugkeer naar het land van herkomst tot problemen kan leiden. Doch verzoekster is het hiermee niet eens. Verzoekers hebben geen woonst en geen inkomen in hun land van herkomst. De behandelende geneesheren (zie administratief dossier) zijn van oordeel dat de aandoening waaraan verzoekers lijdt wel een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt (zie ook stuk 3). De behandelende geneesheer dr. L. evalueert de duur van de nodige behandeling als levenslang (zie administratief dossier). Het gaat volgens hem over zeer ernstige aandoeningen. De aandoening van verzoekster is wel levensgevaarlijk en kan in geval van stopzetting van de medische behandeling tot dood leiden (stuk 3).

Verzoekers voegen tevens informatie toe waar staat dat inderdaad serieuze problemen zijn met medische behandeling van de ziekte in Rusland. Het weze derhalve duidelijk dat verzoekster geen toegang kunnen hebben tot de geschikte medische behandeling in Tsjetsjenië zodoende de aandoening waaraan verzoekster lijdt een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit zodoende schendt de bestreden beslissing gepaard met het bevel om het grondgebied te verlaten dat werd aangeleverd aan verzoekers artikel 9ter Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM. Verzoekster kan zeker niet werken in het land van herkomst omwille van haar gezondheidstoestand. Het weze derhalve duidelijk dat verzoekster geen toegang zal hebben tot de geschikte medische behandeling in hun land van herkomst zodoende de aandoening waaraan verzoekster lijdt een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit zodoende schendt de bestreden beslissing dat werd aangeleverd aan verzoekers artikel 9ter Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM. Verzoekers houden zich het recht voor om met toepassing van artikel 39/76, al. 3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot op de datum van de zitting voor uw Raad bijkomende stukken neer te leggen."

2.2. Verzoekers betogen dat ze geen duidelijke motivering mochten ontvangen betreffende de beslissing die genomen werd omtrent hun aanvraag 9ter. Er werd volgens hen geen rekening gehouden met de concrete toestand van de medische zorg in Tsjetsjenië. In tegenstelling tot wat de ambtenaar-geneesheer stelde, zou het enkel gaan om een theoretische beschikbaarheid en toegankelijkheid van de zorgen. Ze zou een straatarme vrouw zijn die geen behandeling kan krijgen. In de praktijk zou er enkel een dure behandeling beschikbaar zijn en enkel in de grote Russische steden en dus niet in

Tsjetsjenië. Ze stellen politieke problemen te hebben in het land van herkomst. Ze stellen geen woonst en inkomen te hebben in het land van herkomst. De behandelende geneesheren zouden van oordeel zijn dat haar aandoening wel een reëel risico kan inhouden voor het leven of fysieke integriteit.

De in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan zij is genomen.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissing, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Verzoekers dienden op 16 augustus 2014 een aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In de aanvraag gaven zij aan dat eerste verzoekster een levenslange behandeling nodig heeft en dat de aandoening in Tsjetsjenië of in Rusland moeilijk geneesbaar is.

De ambtenaar-geneesheer stelde op 22 september 2014 een advies op met betrekking tot mevr. BR, eerste verzoekster, dat onder meer luidt als volgt:

"(...) Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde getuigschriften blijkt dat deze 50-jarige vrouw lijdt aan een insulino-dependente diabetes mellitus gecompliceerd door een retinopathie met retina loslating en blindheid en een nefropathie met nierinsufficiëntie waarvoor peritoneale dialyse. De betrokkene lijdt ook aan vitamine D deficiëntie met mechanische rugpijn. De betrokkene onderging een appendectomie, poliepectomie en twee maal een ingreep ter hoogte van de ogen. De betrokkene is drager van hepatitis B.

De betrokkene is blind.(...) neemt dan ook geen behandeling (...)

De betrokkene heeft last van mechanische rugpijn.(...) neemt de betrokkene geen medicamenteuze behandeling (...)

De betrokkene is hepatitis B positief.(...) geen medicamenteuze behandeling voor deze problematiek;

De betrokkene onderging een appendectomie (...) behandeld en genezen.

De betrokkene onderging een poliepectomie, (...). (...) geen medicamenteuze behandeling.

(...) Volgens het meest recente ter staving van de aanvraag voorgelegde getuigschrift d.d. 05/08/2014 neemt de betrokkene volgende medicamenteuze behandeling (...).

Ik beschouw haar andere medicamenteuze behandeling, een mogelijkheid tot uitvoeren van peritoneale (...), de opvolging door een nefroloog, een endocrinoloog en een gastro-enteroloog, de mogelijkheid tot bepalen van glucose en (...) in het bloeden de beschikbaarheid van strips en toestellen voor zelfmeting van glucose.

(...)

Haar gezin zorg voor de nodige mantelzorg in België. (...)

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst/terugname

(...)

De behandeling met epoëitine alfa, darbepoëitine alfa, insuline (...) is mogelijk volgens (...) De behandeling met colecalfiferol is mogelijk volgens (...)

De opvolging door een nefroloog is mogelijk volgens (...).

De uitvoering van de hemodialyse is mogelijk volgens (...).

Toegankelijkheid van de zorgen (...)

Volgens de federale Russische wet op "het recht van de burgers van de Russische Federatie op vrij verkeer en keuze van de verblijfplaats en de woonplaats binnen de Russische Federatie", "... heeft elke burger van de Russische Federatie het recht op vrij verkeer en de keuze van verblijfplaats en woonplaats binnen de Russische Federatie". De Tsjetsjenen, de Ingoesjen en de Dagestanen hebben als burgers van de Russische Federatie dezelfde rechten en plichten die in de bepalingen van deze wet voorkomen als de andere burgers van de Russische Federatie.

De Staat garandeert alle Russische burgers het recht op gratis medische zorgen via het systeem van de verplichte ziekteverzekering. (...) Er zijn geen vaste prijzen voor medicijnen in de Russische Federatie, de prijzen variëren van regio tot regio.

(...)

Betrokkene heeft nood aan mantelzorg, die zij hier in België van haar familie krijgt. Niets houdt de familie tegen om deze mantelzorg verder te zetten in Rusland, Tsjetsjenië. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in de Russische Federatie (...) geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang (...)"

Uit een lezing van het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat hij alle aandoeningen heeft geanalyseerd en stelde dat bepaalde medicatie en de opvolging door een nefroloog, endocrinoloog en gastro-enteroloog noodzakelijk zijn.

Verzoekers tonen niet aan dat bepaalde medische elementen werden veronachtzaamd bij het opstellen van het advies. De ambtenaar-geneesheer stelde daarnaast vast dat de uitvoering van een dialyse eveneens mogelijk moet zijn. Aan de hand van die vaststelling ging de ambtenaar-geneesheer de toegankelijkheid en beschikbaarheid in het land van herkomst, zijnde Rusland, na. Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt ook dat hij, in tegenstelling tot wat verzoekers beweren, rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekers in hun aanvraag hadden aangegeven dat zij van Tsjetsjeense origine zijn. De ambtenaar-geneesheer stelde immers expliciet in zijn advies dat de Tsjetsjenen, de Ingoesjen en de Dagestanen als burgers van de Russische Federatie dezelfde rechten en plichten hebben die in de bepalingen van de wet op het recht van de burgers van de Russische Federatie op vrij verkeer en keuze van de verblijfplaats en de woonplaats binnen de Russische Federatie voorkomen als de andere burgers van de Russische Federatie. Waar verzoekers het niet eens zijn met die vaststelling, dient te worden opgemerkt dat zij zich beperken tot het uiten van het feit dat zij het oneens zijn, doch dat zij nalaten concrete informatie aan te brengen die erop wijst dat zij persoonlijk geen toegang zouden krijgen tot de medische zorgen juist omwille van het feit dat zij van Tsjetsjeense afkomst zouden zijn.

Waar zij stellen dat eerste verzoekster een straatarme vrouw is die geen behandeling kan krijgen, dient te worden opgemerkt dat in het advies gesteld werd dat de Staat alle Russische burgers het recht garandeert op gratis medische zorgen via het systeem van verplichte ziekteverzekering en dat iedereen verzekerd is. Er werd eveneens gesteld dat de burgers de medicatie kopen op eigen kosten en dat de prijzen variëren. Daarnaast is het niet kennelijk onredelijk te stellen dat gelet op het feit dat verzoekster in België mantelzorg krijgt van haar familie, dit ook kan gebeuren in het herkomstland en dat het erg onwaarschijnlijk is dat zij geen vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor tijdelijke financiële steun of opvang.

In zoverre verzoekers met hun verwijzing naar een mogelijke kost van de medicatie trachten aan te tonen dat de beslissing in strijd zou zijn met artikel 3 van het EVRM, herhaalt de Raad dat het EHRM inzake medische dossiers een zeer hoge lat hanteert alvorens tot een schending van artikel 3 van het EVRM te besluiten. Uit de voormeld geciteerde rechtspraak van het EHRM blijkt dat het feit dat de medicatie moeilijk kan verkregen worden of slechts tegen betaling door de betrokkene niet automatisch leidt tot een schending van artikel 3 van het EVRM (EHRM 27 mei 2008, N. t. het Verenigd Koninkrijk, nr. 26565/05).

Waar verzoekers stellen dat in de praktijk er enkel een dure behandeling beschikbaar zou zijn en enkel in de grote Russische steden en dus niet in Tsjetsjenië, tonen zij ook die bewering niet aan.

Het loutere feit dat de medicatie moeilijk zou kunnen verkregen worden, betekent niet dat er ipso facto een schending zou zijn van artikel 3 van het EVRM. Het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat

het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door betrokkene is geen reden om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC